

Alt er kun en overgang

JETTE THUESEN, FORPERSON

Livet er fyldt af overgange. Ikke mindst i den sidste del af livet, hvor overgangene er mange og aktualiseres på et væld af måder, både eksistentielt, socialt, helbredsmæssigt, og institutionelt. Overgange kan derfor ses som et definerende tema i gerontologi, hvilket er grunden til, at vi i Dansk Gerontologisk Selskab havde *Overgange i Ældrelevet* som tema for vores National Conference om Aldring og Samfund i 2018 (som blev afsæt for et tema-nummer i dette tidsskrift året efter). Dengang skrev vi bl.a.:

Individuelle mennesker og familier gennemlever overgange fra arbejdslivet til livet efter, som tilbyder nye muligheder og udfordringer. Mange ældre mennesker oplever overgange forårsaget af sygdom og svækkelse, som skal håndteres i hverdagslivet på nye måder. Sådanne overgange har både praktisk og eksistentiel karakter. Det samme gælder tabet af nære livsledsagere (...). Faser og overgange kan også være abstraktioner, som former vores tænkning om ældrelevet (...) – vel vidende at disse overgange sjældent opleves så veldefineret i menneskers livsløb, som de gør i vores sprog. (...) Velfærdspraksis er også fyldt med overgange, for eksempel i form af de sektorovergange, der til stadighed udfordrer både systemer, fagpersoner og de mennesker, som bevæger sig på tværs af sektorgrænserne.

'Overgange' kan dermed noget af det, en forskningsstrategi på ældreområdet skal kunne: Det kan række ud til forskellige videnskabelige discipliner

og understøtte den tværvidevidenskabelige forskning, der er så hårdt brug for. Det kan bidrage til at adressere mange af de spørgsmål, der er brug for, at vi ser nærmere på, når vi skal blive klogere på og bedre til at blive gamle.

Det er derfor også rigtigt set, når VELUX FONDEN har samlet deres aktiviteter på ældreområdet under overskriften *Voksenlivets overgange og forandringer*.

I sidste nummer efterlyste jeg en sammenhængende forskningsstrategi for offentligt støttet aldringsforskning. Men det har også stor betydning, hvad de private fonde vælger at støtte og hvilke samfundsmæssige udfordringer, fondene vil bidrage til at løse. I 2021 kom ca. en femtedel af danske universiteters forskningsmidler fra private organisationer og fonde, som i stigende grad får betydning for samfundet.

I DGS samarbejder vi derfor gerne med private fonde om aldringsforskning og formidling af viden. DGS deltog bl.a. i den interessentanalyse og de diskussioner, VELUX FONDENS nye strategi baserer sig på; ligesom vi deltog, da Trygfondens seneste strategi på ældreområdet skulle udarbejdes. Samarbejdet kan også handle om at støtte dygtige aldringsforskere – fx ifht. VELUX FONDENS hæderspriser i 2021, eller Kirsten Avlund prisen, som siden 2019 er doneret af Fonden Ensomme Gamles Værn, og som hvert år uddeles på vores konference. Vi samarbejder også gerne om forskningsformidling, fx i form af publikationer

som *At skabe gode dage* (2012), der med støtte fra Helsefonden med stor succes har formidlet viden om aldring og hverdagsliv til bl.a. studerende på social- og sundhedsskoler.¹ Analysen af nærværende tidsskrifts forskningsformidling, som man kan læse i dette nummer, tydeliggør yderligere, at DGS med tidsskriftet har skabt et bredt og tværgående formidlingsrum for den forskning, fondene støtter.

Tidsskriftets nye navn *Viden om Aldring* signalerer endnu en overgang. Må denne overgang medføre fortsat gode samarbejder og styrkelse af gerontologien i Danmark.

¹ Bogen fås gratis via DGS hjemmeside: <https://danskgerontologi.dk/aktiviteter/bogpraesentation-at-skabe-gode-dage/>